

statning paa tre hundrede Kroner foruden en ublu Betaling for Belysning og Kontrol. Han kastede harmfuld Papiret fra sig. Havde man hørt Mage! Hvad andet var der at gøre ved denne Helvedes Yngel end at slaa den ned med et Slag for Panden?

Han havde hele Aftenen følt sig daarlig, haft Smerter i Hjertet og rundt om i Lemmerne. Nu slog en Feber ud i hans Blod og forvirrede hans Tanker.

Han gik i Seng men kunde ikke sove. Han laa der i Mørket og kæmpede med den Forestilling, at det kunde være Kirkens Banlysning, der havde nedkaldt alle disse Ulykker over hans Hoved. Var han da fareet vild? Havde han gjort den kære Gud Skam, og var det derfor, han blev straffet?

Da han engang vilde staa op for at drikke noget Vand, følte han sig pludselig saa mat og syg, som om han skulde dø. Han havde i den sidste Tid levet mest af Fedtebrød og Ost med lidt Mælkemad for at kunne sende Stine Penge. Hjertet slog hult i Brystet som i en Tønde. Mens den kolde Sved piblede ud af alle Porer, sank han kraftesløs tilbage i Sengen og raabte i sin Angst paa Stine.

I det samme lød Raadhusurets Salmetone ned til ham. Han blev straks noget roligere og følte sig trøstet. Han foldede Hænderne og bad højt under Midnatsslagenes Rungen. Men saasnart han holdt op at bede, kom Angsten atter snigende og lagde sig over ham som en Mare. „Har jeg vanæret den kære Gud?“ blev han ved at spørge sig selv i Vildelse, mens Taarerne strømmede ham